

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

‘STILLE’ NACHT ?

kerstkomedie in twee bedrijven

door

1880

Wim Morbée

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3122

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk "STILLE" NACHT? op te voeren moet de naam van auteur WIM MORBEE vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/027
ISBN 978-90-385-11955

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Wim Morbée
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens bvba · Te Boelaerlei 107 · 2140 Bgnt Antwerpen
Tel 03 366 44 00 · Fax 03 366 45 01 · info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames – 5 heren)

LOUIS, pater familias :

ERNA, zijn zus :

SOFIE :

ASTRID :

THOMAS, zijn kinderen :

ELLEN, de familiehulp – verpleegster :

DIDIER, haar vriend :

PATRICK, de man van Astrid :

BERT, de werknemer van Sofie :

DECOR

Een woonkamer. Aankleding naar keuze. Wel de feesttafel geplaatst in de vorm van een kerstboom.

EERSTE BEDRIJF

(Erna pleegt een telefoontje naar Astrid.)

ERNA : Ja, ik vond dat je dat moest weten. Ja... dat begrijp ik. Ja dat is niet makkelijk ik weet het. Maar misschien is kerstavond daar de ideale gelegenheid voor toch? Ja maar ik vind dat jij daar evenveel recht op hebt als Thomas en Sofie. Dat is toch logisch. Ik heb nooit iemand voorgetrokken. Ik mag je dus verwachten? Ah wie is Patrick? Ah je man... Ja, nee, daar wist ik niks van. We hebben elkaar dan ook lange tijd niet meer gezien... Ah maar dat is niet erg. Dat is jammer natuurlijk, we hadden graag gekomen. Het zal hoe dan ook goed zijn dat ik jullie nog eens zie. En dan kunnen we ineens de geldzaken regelen. Jullie vader wordt er ook niet jonger op. Goh, dat hij net nu de lotto moest winnen. Dus ik verwacht jullie met twee op kerstavond. Ja 'tuurlijk woont jouw vader nog op hetzelfde adres. Een oude boom kan je moeilijk verplaatsen he. Tot dan Astrid.

(muziek)

(Erna en Ellen dekken de tafel.)

LOUIS : Zeg, wat is hier allemaal aan de hand? Waarom dekken jullie de tafel en dan nog voor zoveel personen? Valt er wat te vieren?

ELLEN : Allee Louis, zotteke, het is toch kerstavond?

LOUIS : Kerstavond? Dat vier ik al lang niet meer hoor. ik zou niet weten wat ik zou moeten vieren. Kerstmis, dat is een familiefeest. En ik heb geen familie meer. Allee, toch geen familie die mij ziet staan.

ERNA : Dat is fijn om te horen. Ik ben toch je zus. En ik ben hier toch?

LOUIS : Je weet wat ik bedoel Erna. Sinds mijn kinderen niet meer tegen mij spreken valt er op kerstavond niet veel meer te vieren.

ELLEN : Misschien dat dat vanavond wel verandert he. *(knikt naar Erna)*

LOUIS : Ach wat zou het?

ERNA : Je weet nooit. Kerstmis is het feest van de hoop.

LOUIS : En wat nog allemaal. Soit, ik geloof er niet in. Ik ga wat op bed liggen. Dan is deze dag eens zo snel voorbij.

ERNA : Hoe, dat meen je niet? Het feest gaat seffens beginnen. Onze gasten komen zo dadelijk. Ik ben er zeker van dat je heel blij zal zijn met mijn verrassing.

LOUIS : Je hebt toch weer geen oudewijvenclub uitgenodigd om mij van straat te krijgen hé? Want daar heb ik geen zin in. Ik ben niet meer zo resistent tegen hun parfums om hun lijkengeur te verstoppen. Trouwens, ik heb geen zin in medelijden op kerstavond.

ERNA : Zeg oude brompot. Zaag eens niet en zet je aan tafel. Wij gaan ervoor zorgen dat dit een onvergetelijke avond wordt, hé Ellen?

ELLEN : Ongetwijfeld.

(de bel gaat. Thomas komt binnen)

THOMAS : Ja, ik dacht ik kan evengoed mijn sleutel gebruiken hé. Maar ja, dan vond ik dat een beetje raar, dus heb ik maar gebeld. Soit, het doet er niet toe. Hier ben ik, zoals gevraagd. Dag Tante Erna. *(geeft Erna een kus)* Dag vader, hoe gaat het met jou?

LOUIS : Thomas? Jij bent wel de laatste die ik hier had verwacht.

THOMAS : Ah, het is een verrassingsfeestje of wat? Allee, dan ben ik de verrassing. Love and peace want hier ben ik.

LOUIS : Zeg, zit jij aan de drugs ofzo?

THOMAS : Dat is een mooie verwelcoming na al die jaren.

ERNA : Zo bedoelde je vader dat niet hoor.

THOMAS : Hoe hij het ook bedoelde, het kan nooit goed overgekomen zijn. Zoals altijd alles wat hij zegt tegen mij. Of is het iets in mij misschien? Of iets tussen ons dat niet goed marcheert. Och ik had nooit naar hier moeten komen. Het was één grote vergissing. Mijn leven is een aaneenrijging van wanhoopspogingen. En voor in het geval dat je het nog niet doorhad, ik ben ook nog altijd homo of je dat nu graag hebt of niet. Oh ik wist zo goed dat je er nog problemen zou rond maken.

LOUIS : Daar heb ik het toch niet over?

THOMAS : Ach zeg, ik zie je wel kijken hoor. Soit, dit was één grote vergissing.

LOUIS : Maar waarom hang jij toch altijd zo de queen uit? Net je moeder... Ik heb niets tegen jou en tegen homo's, hoeveel keer moet ik dat nu nog zeggen?

THOMAS : Tot ik het geloof misschien? En begin niet over ons moeder hé. Dat mens is dood, laat ze rusten.

LOUIS : Hoe kan je zo over je moeder spreken?

THOMAS : Ik spreek er toch niet over. Ik heb gezegd: ze is dood. Laat het rusten. Tante Erna, ik ga ervandoor.

(Erna maakt een gebaar van geld)

Aan de andere kant lijkt het mij misschien beter om nog even te blijven. Ik moet leren van niet van mijn problemen weg te lopen zegt mijn psychiater.

ERNA : Ga jij naar een psychiater? Ocharme jongen toch.

LOUIS : Geldklopperij. Er is niks mis met jou. Je bent alleen een beetje... ach, ik vind het juiste woord niet.

THOMAS : Verschiet jij van het feit dat ik naar een psychiater moet met zo'n vader, tante Erna? Het is een wonder dat ik niet in een gesticht zit. Waar ik waarschijnlijk ook niet aanvaard zou worden. Och mijn leven is miserie.

(de bel gaat)

Aha, daar is de volgende verrassing al. Mijn rol is al uitgespeeld. Ach, ik ben al snel vergeten. Wat is het leven zonder mij?

LOUIS: En naar welke psychiater ga je?

(Astrid staat voor de deur met Patrick. Erna gaat de deur openmaken. Astrid maakt haar entree en heeft drie grote koffers bij, die Patrick uiteraard draagt)

ASTRID : Hi! Helemaal uit de States of America. Man, dat is hier freeeezing.

LOUIS : Astrid... Mijne god. Dat een mens dat nog moet meemaken. Ja Erna, inderdaad,

alle verrassingen komen vandaag samen! Mijn kinderen op bezoek na al die jaren. Oh, ik ben zo blij dat ik jullie terugzie!

ASTRID : Hi Daddy! Oh my god! Je bent zo ... oud ... geworden. What happened?

LOUIS : Ja, we blijven er allemaal geen twintig meer uitzien, hé.

THOMAS : Jij hebt anders ook een metamorfose ondergaan hé. (*wijst naar haar borsten*)

ASTRID : Ow yes, dat is een cadeautje van Patrick. Het was for mijn verjaardag. Zijn ze niet fantastisch? Patrick is er zot van. Hij kan er niet afblijven, can you believe it? (*naar Thomas*) Who are you, by the way?

ERNA : Maar allee Astrid, dat is je broer. Thomas.

ASTRID : Tommy, my god! What is er met jou gebeurd?

THOMAS : In welke zin?

ASTRID : Oh my god! Are you gay? Oooh, nu vergat ik jullie allemaal nog te introduceren aan Patrick, the love of my life! Say hello to Patrick! All Together! Hello Patrick!

THOMAS : The love of your life?

PATRICK : Yes, we zijn last week getrouwd! Married you know.

LOUIS : Getrouwd? En waarom weet ik daar niets van?

PATRICK : Het moest nogal snel gaan weet je wel. Het was een select feestje you know. Only big stars. Like Tom Cruise, Julia Roberts. But laat me mijzelf eerst even voorstellen. My name is Patrick Vandevoorde. Ik heb one of the grootste chickenfabrieken in the whole world, you know. You are Louis? De vader van mijn popje?

LOUIS : Yes.

PATRICK : Oh, you can Nederlands tegen mij spreken. Ik ben hier geboren you know. Onder den boerentoren, you know.

ASTRID : Oh, wij leven echt tussen de stars. Our villa is naast die van Mel Gibson. You know, the fallen star, de gevallen ster.

THOMAS : Ja, we verstaan wel Engels hé.

ASTRID : Oh, I am so sorry. I think in English. Dat is zo als je in Amerika woont.

PATRICK : Oh je hebt een fantastic dochter eh. And you are?

THOMAS : Thomas, de schande van de familie. En ook nog eens zwart schaap. Weet je hoe het voelt om ergens te veel te zijn? Wel ik heb nu dat gevoel.

ERNA : Kom, we gaan het gezellig maken he. Wie wil er iets drinken?

ASTRID : Oh my god dat is nog dezelfde kerstversiering als toen ik vertrokken ben... Wij kopen elk jaar nieuwe dingen hé Patrick? Oh dit jaar hebben we een boom gezet van vier meter next to onze large swimming pool.

PATRICK : Yes, de grootste van de hele buurt. Je hebt dat of je hebt dat niet. Onze vrienden komen geregeld langs voor a swim.

ASTRID : Ja daar is Patrick nogal trots op, you know. Maar Erna, had dat dan gezegd, dan ik had ik je wat van mijn ballen kunnen meenemen van vorig jaar. Dit is een beetje triest hé Patrick?

PATRICK : Yes, dat is wel het minste wat je kan zeggen. Volgend jaar moeten jullie maar naar ons komen met kerstmis. Dan kunnen jullie ineens kennis maken met onze staff...

LOUIS : Staff?

ASTRID : Ja daddy, doe niet dom. Ons huispersoneel natuurlijk.

LOUIS : Amai Astrid, je hebt het ver gebracht.

ASTRID : Thanks Dad.

THOMAS : Ver gebracht? Ze heeft zich gewoon laten binnendoen door de oudste vent van heel Amerika.

ASTRID : Jaloers?

THOMAS : Ja heel jaloers. (*tegen Astrid*) Pas maar goed op uwe Patrick. Ik zal er sneller opzitten dan je denkt.

ASTRID : Huh! You slut!

THOMAS : Waarom kom jij hier trouwens ineens binnengewaaid? Uit op de miljoenen van pa? Hebberig kreng! Heb je nog niet genoeg?

ASTRID : Jij zit hier toch ook hé. (*tot allen*) Oh Daddy, sorry dat ik de laatste jaren niets meer van mij heb laten horen, maar busybusybusy. Maar nu gaan we dat goedmaken hé. Nu zijn de zaken veranderd.

LOUIS : Veranderd?

ASTRID : You know what I mean. Daddy, don't be silly.

THOMAS : Man, ik hoop dat ik niet zo snel seniel wordt.

LOUIS : Waar hebben jullie het over?

(Ellen komt op)

ELLEN : Hallo iedereen! Louis, is Didier er nog niet?

LOUIS : Nee, nog niet gezien.

PATRICK : Halowa, who is this young lady?

THOMAS + ASTRID : Ik ging net hetzelfde vragen.

ELLEN : Ah sorry ja, ik ben Ellen, de verpleegster van familiehulp. Ik help jullie vader wat in het huishouden.

THOMAS : *(tegen Astrid)* Denk jij wat ik denk?

ASTRID : Uhuh, die slut is uit op het geld van pa. Maar dat zal niet true zijn.

THOMAS : En wie is Didier?

ELLEN : Mijn vriend.

THOMAS : Ah oké. En is het de moeite? Ah ja voor iedereen die het nog niet weet. Ik ben homo. Het is voor mij veel makkelijker om dat meteen te vertellen. Ik heb dat van mijn psychiater geleerd. De vooroordelen en achterklap voor zijn. Zo wordt je het gelukkigst. Ik ben al genoeg vernederd geweest in mijn leven. Maar goed, waar was ik? Ah ja, is hij hot?

ELLEN : Hij is knap genoeg voor mij.

ASTRID + THOMAS : Dat voorspelt niet veel goeds.

LOUIS : Nog niets veranderd die twee.

ERNA : Wachten we nog op Sofie? Of zal ik de champagne al openmaken?

LOUIS : Komt Sofie ook nog? Oh Erna, je maakt me zo gelukkig! Mijn drie kinderen samen op kerstavond.

PATRICK : Hey, Louis, zullen we het nu over business hebben of later?

LOUIS : Business?

PATRICK : Yes, you know, nu jij het groot lot hebt gewonnen.

LOUIS : Het groot lot?

ERNA : Euhm... Wat meneer waarschijnlijk bedoelt is dat je kinderen de weg opnieuw naar huis hebben gevonden. Als dat geen grote positieve wending is. Of het grootste lot zoals men zegt.

ASTRID : Ja, dat ook ja. Ja zeg Patrick, we just arrived. Er is toch nog tijd genoeg om over jouw big new plan te beginnen.

PATRICK : Yes, the giant big chicken nugget with spinazie. Maar dat is voor later as you say. Een beetje spanning opbouwen.

THOMAS : Euh, ja, doe die champagne nu al maar open. Dan kan ik die nugget van naast mij doorspoelen.

(Sofie komt op scène met een I phone en een laptop in haar handen. Ze is aan het bellen.)

SOFIE : Ja natuurlijk moet je ze alle vijf ontslaan. Dat is toch logisch. De budgetten zijn er niet meer voor. Of moet ik jou misschien ook ineens ontslaan? Dat zou me ook wat besparen. Ja... ja ik weet dat het kerstavond is en dan? Ja uiteraard is dat een goed moment om iemand te ontslaan. Dan kunnen ze meteen getroost worden door hun familie. Dus ik kan er op rekenen? Ja daag. *(legt op)* Loser. *(schudt haar haar los)* Goeienavond allemaal. Jullie hebben toch wel gewacht op mij he?

LOUIS : Ja natuurlijk. Oh Sofie, wat ben ik blij dat ik jou zie. En je bent zwanger? Zeg dat het niet waar is.

SOFIE : *(kijkt naar haar buik)* Ah ja, ik ben zwanger. Was ik alweer vergeten. Het is ook zo druk de laatste tijd. Het is precies of de hele raad van bestuur is wakker geworden zo op het laatste van het jaar.

PATRICK : Lady, I am impressed. Ik zie dat zaken jou in het bloed zitten. Ik ben Patrick Van de Voorde.

THOMAS : De kiekenboer.

ASTRID : Hi Sofie. Long time no see.

SOFIE : Misschien nog niet lang genoeg. Oh papa, ik heb jou zo gemist.

LOUIS : Waarom ben je dan niet vroeger gekomen?

THOMAS : Toen was het nog niet interessant.

SOFIE : Och, wat bazel je toch allemaal? *(gaat naar Louis en geeft hem een heel dikke knuffel)*

LOUIS : Amai, dat heb ik nog nooit van jou gekregen.

ERNA : Ja dat zijn die gevoeligheden als je zwanger bent he. Ik weet waarover ik spreek.

THOMAS : Het zullen wel andere gevoeligheden zijn die meespelen.

ASTRID : Ongetwijfeld.

SOFIE : Oh Tante Erna, ik ben zo blij van jou nog eens te zien.

THOMAS : Zeg, en wie is de vader van dat kind? Je hebt hem toch niet voor de deur laten staan? Want het is koud buiten hé.

ERNA : Ja, dat is waar. Waar is de vader?

SOFIE : Dat weet ik niet.

ASTRID : Je weet toch wie de vader is?

PATRICK : Ik ben het niet. Jammer genoeg. Wat een mooie vrouw.

THOMAS : Gohgoh, de kienboer heeft zijn voelsprietten al verplaatst. *(naar Astrid)*
Grote tetten alleen is niet meer genoeg, nu moet er ook nog verstand bij.

ASTRID : Oh, onbeleefderik. Wacht maar, ik heb geheime wapens.

(Patrick staat te flemen bij Sofie)

Patrick! Kom onmiddellijk bij mij zitten!

PATRICK : Ow yes, darling.

ASTRID : *(naar Thomas)* Zie je, natuurlijke autoriteit, dat werkt altijd.

LOUIS : Zeg, maar wie is die vader nu van mijn kleinkind? Dat is hier toch een serieuze zaak.

SOFIE : Oh pa, bemoeit u niet. Allee, ik bedoel. Ik word een 'b.o.m.'.

PATRICK : Grrr, you already are.

ELLEN : Een BOM, een bewust ongehuwde moeder. Dat zijn vrouwen die ervoor kiezen om zonder man een kind op te voeden. Dat is heel modern. Dat wordt tegenwoordig meer en meer gedaan.

SOFIE : Euh, wie is dat? Ik kan dat zelf ook wel uitleggen, dank u.

ELLEN : Ah sorry, ik ben Ellen, de thuisverpleegster van je vader.

SOFIE : Thuisverpleegster? Pa, je bent toch niet ziek hé?

LOUIS : Nee, maar...

SOFIE : Wat komt die hier dan doen? Trouwens, moet jij niet op je familiefeest zijn?

ELLEN : Meneer Louis heeft mij en mijn vriend uitgenodigd om hier kerstmis te vieren.
We zijn zo goed als familie.

ASTRID : *(tegen Thomas)* Zie je wel? Zo goed als familie zei ze... Daar gaan onze

miljoenen.

SOFIE : Zeg vader, dat had je nu wel eerst eens met ons, je echte familie, kunnen bespreken hé.

ERNA : Sofie, schaam je, hij heeft je in geen vijf jaar meer gezien!

THOMAS : Ja Sofie, echt schandalig. Wij weten allemaal waarom jij hier bent. Ik geef echt om papa. *(loopt naar Louis toe en neemt hem in zijn armen)*

ASTRID : Ja, maar ik toch nog het meest. *(gaat naar Louis en Thomas toe en trekt Thomas weg van Louis en neemt Louis in haar armen)*

LOUIS : Amai zeg, dat is hier een mirakel. Wat hebben jullie allemaal gegeten?

SOFIE : Nog niet veel. Ik sterf van de honger. Zeg, verpleegsterke, sta daar zo niet te draaien en breng de schotels eens op tafel. Uw uren lopen.

ERNA : Sofie, je bent hier niet in je multinational he. Ellen heeft vrijaf vanavond. Net zoals wij allemaal trouwens. Hier kan je niemand bevelen. En trouwens, er is eerst aperitief. Voor jou iets niet alcoholisch neem ik aan?

SOFIE : Huh? Waarom? Ah ja... oké ik versta het. Man man. Even mijn mails checken. Papa, heb jij hier WIFI?

LOUIS : Wat is dat voor een beest?

ASTRID : Wireless daddy, dat komt uit Amerika. Is het niet waar Patrick?

PATRICK : Alles komt uit Amerika. Daar is alles mogelijk, daar is alles possible. A dream coming true.

SOFIE : Niet dus, geen probleem, ik log wel in op the company.

PATRICK : Voor welke company werk je eigenlijk?

SOFIE : S Waffels. Ik ben CEO. Wij maken wafels.

PATRICK : Zo jong en al CEO. Knap.

LOUIS : Ja, maar dat heeft er altijd wel ingezet en hé." Ons Sofie dat wordt een grote", ik hoor het jullie moeder nog zeggen.

THOMAS : Laat ons moeder er buiten alstublieft. Ze is dood.

ERNA : Ja dat kan dan allemaal wel goed zijn, "ons Sofie wordt een grote", maar ik ben toch zo geen voorstander van dat BOM-gedoe.

ASTRID : Dat is toch logisch dat ze daarvoor kiest? Ze heeft ook wel door dat geen enkele man het met haar één week kan uitstaan, laat staan negen maanden. Bevallen zou ze toch sowieso alleen moeten doen.

ERNA : Zeg, wees eens wat lief tegen elkaar. Het is kerstavond hé, de tijd van verzoening.

THOMAS : Er is dan ook een reden waarom we elkaar zo lang niet gezien hebben hé.

ASTRID : Verzoening? Ik zal mij nooit kunnen verzoenen met dat krenk! Zij heeft mij vroeger zo hard gepest. Ze moest altijd de mooiste zijn, altijd het verste op reis gaan, altijd het knapste vriendje mee naar huis nemen, waarmee ze dan uren lag te foefelen recht voor mijn neus. Oh, ik heb haar nooit kunnen uitstaan. Verzoenen, no way!

(Erna maakt een gebaar van geld naar Astrid)

Tenzij... tenzij het daddy zijn grote wens is natuurlijk...

SOFIE : Euh... ik was... euh... ik ben dan ook wel de mooiste...

LOUIS : Is dat waar Astrid? Zou jij je willen verzoenen met Thomas en Sofie voor mij?

THOMAS : EUh... ik heb geen problemen hé. Ik ben alleen homo, maar dat weten jullie al. Jullie lachen mij er al heel mijn leven mee uit. Ach, iedereen lacht mij ermee uit.

ASTRID : Ik lach jou daar niet mee uit darling! Ik vind het megacool! All my hairdressers are gay! En ik heb ook een personal shopper.

ERNA : Een personal shopper?

THOMAS : Ja, om haar zakken te dragen bij het shoppen. Daar zijn wij goed genoeg voor. Jij behandelt mij als een slaaf! Oh, het is hopeloos met deze wereld! Ik kan er beter uitstappen nu het nog kan. De wereld is verrot en ik verzuur helemaal mee.

ASTRID : Maar neen niet om de zakken te dragen. Hij adviseert mij over mijn kledij. Hij zegt me wat ik moet kopen en wat niet.

THOMAS : Euh, honey, ben je zeker dat hij gay is? Je loopt erbij als een slons. Ik zal met jou wel eens gaan winkelen. Het kan er nu toch af hé papa?

LOUIS: Euh... ja zeker. Dat zal wel wat opbrengen zeker die kiekens.

PATRICK : En of! Ik ben dan ook niet voor niks. "PATRICK the ChickenMan". Overal in de hele wereld kennen ze mij. Ik verdien geld als slijk. En jij kan ook zo rijk worden Louis. Just een kleine investering en je kan worden net zoals ik! A real

business man. Gewoon wat geld en alles komt in orde. Ik zorg voor de rest.

THOMAS : *(naar Astrid)* Nu begrijp ik het. Jij wil dat papa zijn geld steekt in een paar stomme kiekens? No way.

ASTRID : Ach, you don't understand. Je snapt er niks van. Daarom zal jij altijd small zijn en Patrick altijd big. Because he has the guts. The ballen.

ELLEN : Hier ben ik met het aperitief.

SOFIE : Ah... dat is niks te vroeg.

ELLEN : Voor de toekomstige mama uiteraard iets zonder alcohol. Daar kan de baby niet goed tegen.

LOUIS : Lief dat je daaraan denkt Ellen.

THOMAS : *(tegen Astrid)* Ik denk dat die kleine snel genoeg aan de fles zal zitten met zo'n moeder.

(iedereen krijgt ondertussen een glas van Ellen)

ELLEN : Jammer dat Didier er nog niet is. Maar hij zal wel komen. We kunnen niet blijven wachten.

PATRICK : Kom jij dan maar next to me staan. I'll make you happy ondertussen.

(iedereen drinkt)

LOUIS: Schol iedereen! Op het jaar van de verzoening. Jullie weten niet hoe blij jullie mij maken. Bedankt Erna om dit allemaal te regelen. Dit is het mooiste geschenk dat ik me kon bedenken. Mijn kinderen die terug met elkaar spreken.

(Sofie krijgt telefoon)

SOFIE : Wat is er nu weer? *(neemt op)* Hallo met Sofie. Ah jij weer. Hoe, ze zijn al naar huis? Hoe kan dat nu? Ja maar nee hé. Ga ze dan thuis ontslaan. Moet je mij nu lastigvallen voor zo'n pietluttigheden? Ja natuurlijk moet dat vanavond nog. Daag. *(legt terug op)* Personeel hé. Als je het niet allemaal zelf doet.

PATRICK : Yes, I know the feeling.

LOUIS : Pluim jij de kiekens ook zelf dan?

PATRICK : No natuurlijk niet. Wat denk je nu? Ik ben the big man in Amerika.

ASTRID : Hoe staan die tafels nu gerangschikt?

ELLEN : Ah dat heb ik gedaan. Leuk hé? Ze staan in de vorm van een kerstboom.

ASTRID : Gezellig om zo te praten tegen elkaar.

SOFIE : Dat is toch goed? Dan hoeven we dat niet te doen.

ELLEN : Ik dacht ik maak een tafelschikking in de sfeer van de avond.

LOUIS : Dat is heel tof Ellentje. Ik ben blij dat je hier bent.

THOMAS : (*tegen Astrid*) Dat kind kan echt niks verkeerd doen, hé. We moeten daarvoor oppassen. (*tegen iedereen*) Ik vind dat ook een heel goed idee van die tafels in de vorm van een kerstboom. Je voelt dat daar over nagedacht is. Ik voel mij zo al in de sfeer komen. Of het de juiste sfeer is dat weet ik niet natuurlijk...

ERNA : We gaan er in elk geval ons best voor doen.

ASTRID : Hoe is het eigenlijk met nonkel Nestor, tante?

ERNA : Die is twee jaar geleden overleden, Astrid.

ASTRID : Ah, I'm sorry, dat wist ik niet.

ERNA : Ik heb jullie daar nochtans allemaal een brief voor gestuurd. Maar ik heb er nooit respons op gekregen.

LOUIS : Het was nochtans een mooie begrafenis. Ik vond het ook jammer dat jullie er niet bij waren.

THOMAS : Oh, ik kan niet zo goed tegen begrafenissen. Ik word daar altijd misselijk van. Dat heeft te maken met het feit dat ik niet tegen de dood kan. Alles wat met dood te maken heeft, daar word ik misselijk van. Raar zenne. Mijn psychiater zegt dat dat te maken heeft met mijn homoseksualiteit. Omdat niemand dat ooit echt heeft aanvaard.

ERNA : Thomas, voor de zoveelste keer, wij aanvaardden dat.

LOUIS : Maar ja natuurlijk. Mijn kinderen zijn mijn kinderen. Al doe je het met een kameel, het maakt mij niet uit.

THOMAS : Zie je wel, jullie trekken meteen alles in het belachelijke. Maar genoeg daarover. Het is mijn probleem en ik zal het alleen moeten dragen tot ik dood ben. Ah, ik word al misselijk als ik daaraan denk.

ERNA : Zullen we anders aan tafel gaan? Dat kan ik het voorgerecht brengen.

PATRICK : Yes mij oké! I'm starving! Ik heb niet meer gegeten sinds we left our plane.

ASTRID : Privéjet wel te verstaan.

PATRICK : Yes off course. Heb ik dat nog niet verteld? Louis, this is so amazing! Maybe you can fly with us een of ander keertje. We can show you the world. You can pay the fuel? De brandstof. Normally, that's not a problem since you...

ASTRID : Yes come, we gaan aan tafel.

LOUIS : Ik wil aan het hoofd van de tafel zitten. Dan kan ik iedereen goed zien zitten!

SOFIE: Ja, dat zal niet mankeren met de kerstboomstructuur. Wanneer doen we de cadeautjes? Ik heb namelijk iets fantastisch meegenomen voor daddy. Ik kan niet wachten om het het te laten zien.

THOMAS : Ik wist niet dat we cadeautjes moesten kopen?

LOUIS : Dat moest ook niet. Het is altijd fijn natuurlijk.

SOFIE : Natuurlijk is dat fijn! Dat is toch waar Kerstmis om draait?

ASTRID : Wij hebben ook iets meegenomen hé Patrick?

PATRICK : Ah ja? Ah yes off course.

ASTRID : (*naar Patrick*) We'll find something om die bitch te verslaan. Deze keer zal ik het grootste hebben!

ERNA : We zullen dat na het voorgerecht doen. Wat denken jullie?

THOMAS: Voor mij oké. Ik moet toch nog iets vinden.

(iedereen gaat aan tafel, Louis zit aan het hoofd van de kerstboom)

SOFIE : Zit je goed papa? Is dat niet lastig zo op die punt?

LOUIS : Nee, dank je wel liefje, het gaat wel.

PATRICK : Zeg Daddy, I can call you daddy hein?

THOMAS : Slijmbal...

LOUIS : Ja natuurlijk mag dat. I am den daddy of all of you, hein.

PATRICK : Ga je nu niet groter wonen?

LOUIS : Waarom zou ik?

PATRICK : Wel ja, nu je het groot lot gewonnen hebt.

LOUIS : Jullie bedoelen toch niet dat jullie hier allemaal gaan komen wonen?

PATRICK : Off course not! Are you crazy, in this place, no way! Alleen de geur al. Net

death bodies.

ASTRID : Patrick!

PATRICK : I mean, our life is in America. Our home, our friends...

THOMAS : Our kiekens.

PATRICK : Maybe you kan bij ons komen wonen in America.

ASTRID : Patrick, niet overdrijven hé.

PATRICK : What? Je zei tegen mij dat ik vriendelijk moest zijn tegen je vader.

ASTRID : Not too friendly. Zeg Thomas, wat zijn jouw plannen eigenlijk met... you know?

THOMAS : Ah, ik zou graag een eigen kliniek oprichten voor jonge gevluchte homo's.

SOFIE : Om ze te misbruiken?

THOMAS : Nee natuurlijk niet! Om ze een thuis te geven. Om hen opnieuw op de been te brengen. Om hen weerbaar te maken tegen hun omgeving. Als ik in de tijd zo'n plaats had gehad, was het nu niet zo erg met mij gesteld geweest en had ik een normaal leven kunnen hebben.

ERNA : Oh, dat vind ik mooi.

THOMAS : Ik zal er zijn voor diegenen die het moeilijk hebben. Dat is mijn devies.

LOUIS : En hoe zie je dat dan concreet zo'n kliniek? Daar moet je toch ook kennis van zaken voor hebben?

THOMAS : Onderschat je mij dan? Och, ik ben dat gewoon hoor. Oh, mijn leven is een hel. Wacht maar tot ik kan laten zien wat ik waard ben. Eens ik het geld heb, zal je mij nogal een gang zien gaan.

ASTRID : Maar daar is nog niks over beslist hé daddy?

LOUIS : Wat Thomas met zijn geld doet is zijn zaak. Ik weet alleen dat een kliniek beginnen niet goedkoop zal zijn.

THOMAS : Ik ben blij dat je dat alvast inziet.

ELLEN : *(op)* Hier is de soep.

SOFIE : Soep op kerstavond. Enfin bon, het is goed zenne.

ERNA : Dat dacht ik wel. Ik heb ze zelf gemaakt. Met versgedraaide balletjes.

ASTRID : Oh, ik heb al heimwee naar vroeger.

PATRICK : Ik laat jullie straks proeven van onze specialiteiten. Ik heb wat dingen meegebracht uit de United States of America.